

Na konci 15. století dostávaly do té doby několik desetiletí poklidné vztahy mezi Litvou a Polskem na jedné straně a moskevským státem na straně druhé silně konfrontační ráz. Právě počáteční období střetů těchto zemí, které pak probíhaly s menšími přestávkami i ve století následujícím, jsem si zvolil za téma své práce. Pokusil jsem se v ní nastínit jednak obraz vzájemných vztahů panovníků těchto států před i po konfliktu a hlavně v jeho průběhu a také jejich přístup k němu. Vše je vylíčeno v širších souvislostech, neboť různé postoje okolních států z východní a také střední Evropy měly svůj dopad na výsledek první litevsko-moskevské války.

Práce je psána v chronologické posloupnosti a rozčleněna do pěti kapitol.

Úvodní kapitola (Litva, Polsko a moskevský stát v průběhu staletí) je věnována vývoji litevského státu a ruských zemí od 12. století až do roku 1485. Pozornost byla soustředěna hlavně na události, které ovlivňovaly dění v daných zemích a jejich vztahy. Těžištěm práce jsou následující čtyři kapitoly. Druhá (Počátek pohraničních srážek 1486-1490) a třetí (Nepokoje ve stínu války o uherský trůn 1490-1492) popisují vzájemné vztahy mezi Litvou a Moskvou v letech 1486-1492, tedy v době neutuchajících pohraničních konfliktů. Čtvrtá kapitola (Litevskomoskevská válka 1492-1494) zachycuje dění od chvíle, kdy se novým litevským panovníkem stal Alexandr Jagellonský, až do podpisu mírové smlouvy mezi ním a moskevským vládcem. Poslední pátá kapitola (Neklidný mír 1494-1500) se věnuje vývoji vzájemných vztahů Litvy a Moskvy v období od skončení vojenského konfliktu až do předvečera nové války těchto zemí, jež vypukla v roce 1500.